

LUNA SEPTEMBRIE, ZIUA A ȘAPTEA

SLUJBA

CUVIOSULUI ȘI DE DUMNEZEU PURTĂTORULUI PĂRINTELUI NOSTRU

DANIIL KATUNAKIOTUL

Tălmăcită potrivit canoanelor imnografiei bisericești după cea a
Preacuvioasei Maici Singlitichia Monahia
de la Mănăstirea Sfântului Mucenic Pantelimon - Hrisocastro

LUNA SEPTEMBRIE, ZIUA A ȘAPTEA

CUVIOSUL DANIIL KATUNAKIOTUL

LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., punem stihiri pe 6, și cântăm acestea ale Cuviosului:

Glasul al 4-lea, asemenea cu: *Cel ce de sus ești chemat...* (Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς)

Cela ce-n anii din urmă strălucit-ai' ca o luminoasă stea, Preaînțeleptule,' de pe-nățimea Athonului' prin nevointă' și priveghere și ruga inimii,' pe toți luminatu-i-ai cu viețuirea ta,' cu subțirimea discernerii' și-nvățătura' cea insuflată de harul Duhului.' Pentru aceasta, Sfinte, roagă-te' lui Hristos pentru cei ce-ți fac praznicul' să le trimită lumina' care mântuie sufletul.

Nevoitorilor vechi' cu viețuirea' râvnind, Preaslăvitule, sălășluitu-te-ai' în Sfântul Munte-al Athonului,' lepădând toate' cele trecătoare ale pământului' și, învăpăiat fiind de dragostea Domnului,' ai veștejit cu postirile,' o, Daniile,' și cu asprimea vieții trupul tău.' Pentru aceasta și făcutu-te-ai' giuvaer cu podoabele harului,' al discernerii sfeșnic' și-ndreptarea rătăciților.

Din tinerețe luând' pe umeri jugul' cel ușor, Stăpânului cu bucurie-ai urmat' și împlinit-ai din inimă' toată porunca' dumnezeiască a Evangheliei' și, de adâncimile cuvintelor Duhului' nesăturat desfătându-te,' întru trezvie' și rugăciune mintea curățitu-ți-ai.' Pentru aceasta arătat-te-ai' a-nvățăturii cerești dumnezeiesc organ' în Athon, Daniile,' și comoară Katunakiei.

Altele, glasul 1, asemenea cu: Ceea ce ești bucuria... (Τῶν οὐρανίων χαρμάτων)

Vlăstar ești, Sfinte, al Smirnei,' fiu al evlaviei,' cu-ntreaga-nțelepciune' și cuntoarcerea minții' către Dumnezeu bogat te-ai făcut,' pătrunzând și cuvintele' dumnezeiești, și-al trezviei,' o, Daniil,' lucrător înlăcrimat ai fost.

Fala și darul cel mare' al Katunakiei,' a cumpănirii drepte' și-a isihiei făclie,' al înșelăciunii nimicitor,' călăuză preavrednică' spre mântuire, Părinte,' te-ai arătat,' Daniil, cinstea Athonului!

Cu bună râvnă suit-ai' scara virtuților,' lepădarea de lume,' privegheri, ascultare,' plânsul, cugetarea celor cerești,' peste toate și dragostea,' și prin acestea primit-ai' îmbelșugat,' Daniile, harul Duhului.

Slavă..., glasul al 6-lea

În norul cel nepătruns al dumnezeieștii înțelepciuni' intrat-ai în chip tainic prin mare nevoință și înfrânare,' Daniile de minuni făcătorule!' Pentru aceasta te-ai învrednicit de strălucirea luminii dumnezeiești,' primit-ai darurile cele mai presus de fire ale Preasfântului Duh' și te-ai arătat luminător nerătăcit al dreptei socoteli' și iscusit doctor de suflete, călăuzind cu sfaturi și cu sfinte scrieri' în chip drept la calea mântuirii.' Căci strălucind în Athon în anii de pe urmă ca un soare prealuminos,' toată Biserica o luminezi. Și acum în ceruri cu îngerii și cuvioșii locuind,' păzește nevătămată turma aceasta' și solește Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Și acum..., Dogmatica glasului al 6-lea

Paremiile de la Cuvioși

LITIA

Stihira Hramului, iar apoi aceste idiomele:
Glasul întâi

Veselește-te în Domnul, Munte cu nume sfânt,' pustie a Katunakiei, bucură-te; turmă cinstită saltă și prăznuiește' la sărbătoarea cea bine-însemnată a vrednicului de cântare Părinte,' că, iată, întru moștenirea cuvioșilor Sfântului Munte' stă cu cinste al tău ctitor și Părinte duhovnicesc,' Daniil, cel cu minte înaltă și dascăl, care peste tot te-a făcut cunoscută.' Pentru aceasta, cu inimă veselă, vlăstarele acestuia să strigăm ca niște fii:' Turma aceasta ocrotește-o și o păzește pururea,' ca să săvârșească a ta dumnezeiască pomenire' și o învrednicește cu solirile tale de bunătățile cerești.

Glasul al 2-lea

În Smirna, Părinte, de părinți evlavioși fiind crescut,' ai rodit prin dumnezeieștile învățături și, urmând celor cercați în' virtute, miera sfințeniei ai cules și cu inima o ai păzit.' Iar cu chibzuința și cu neprihănirea împodobindu-te,' ți-ai supus pornirile nestăvilite și, întru privegheri zăbovind,' ai ajuns iubitor al cuvioșiei, prin care, apropiindu-te de Dumnezeu,' în Athos ai strălucit.' Și acum solește înaintea Lui pentru noi,' cei ce cu dor săvârșim sfințită pomenirea ta, Fericite!

Glasul al 3-lea

Cu ce cuvinte de laudă să încununăm sfințitul cap' al purtătorului de Duh Părintelui nostru Daniil?' Căci acesta, primind focul dumnezeiesc în suflet,' de la făptuire a ajuns la contemplare, stăruind în pustia Athonului,' iar prin ascultare curată de mai înainte iscusindu-se' și toată dorirea sufletului punându-și' către trezvie și priveghere și vărsare de lacrimi,' liră de Dumnezeu glăsuitoare a Sfântului Duh s-a arătat' prin cuvinte și condei, în chip luminat învățând și sfătuind.' Ale sale îndemnuri urmând și spre darurile înainte puse privind,' să alergăm la Dumnezeu și să răbdăm până ce vom ajunge,' cu mijlocirile lui, la răsplata chemării de Sus.

Glasul al 4-lea

Cuvioase Părinte al nostru Daniil, în anii de pe urmă ai lămurit,' ca un nou Moise, învățătura vechilor părinți prin faptă și cuvânt,' din Muntele Athos vestind lumii graiurile Evangheliei.' Căci cu adăparea duhovnicească a cuvintelor tale ai udat,' ca un bun grădinar, și ai făcut să rodească lui Hristos suflete mântuite.' Pentru aceasta nou Părinte te-ai arătat și dascăl înțelept,' tăind cu osebirea duhurilor, ca și cu o sabie de foc,' rățacirea vrăjmașului celui începător al răului,' de a cărui răutate slobozește-ne pe noi cei ce prăznuim pomenirea ta,' mijlocind la Mântuitorul pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea

De dumnezeiasca iubire fiind învăpăiat în suflet din pruncie,' Cuvioase Daniile de Dumnezeu purtătorule,' și punând în inimă urcușuri cerești,' iar cu mintea înălțându-te la contemplarea lui Dumnezeu,' te-ai umplut de lumina nezidită,' gură de Dumnezeu grăitoare a învățăturilor mântuitoare arătându-te.' Pentru aceasta ai ajuns îndrumător adevărat al monahilor,' povățuitor al fecioarelor, rânduitor al viețuirii de obște,' dascăl al isihiei și învățător nerătăcit al rugăciunii.' De aceea îndreaptă viața noastră, Cuvioase Părinte,' ca să ajungem următori fericitei tale viețuiri,' plinind învățăturile tale de Dumnezeu purtătoare.

Și acum..., asemenea

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie, cetatea neclătinată, zidul cel nesurpat și scăparea sufletelor noastre.

STIHOAVNA

Glasul al 5-lea, asemenea cu: *Bucură-te, cămara...* (Χαίροις ἀσκητικῶν)

Bucură-te, al Katunakiei odor,' cuvioșiei giuvaier, Înțeleptule,' luminează în Sfântul Munte' a îngereștii vieți' și a nevoinței în smerenie.' Dulceața cuvântului,' a vederii întindere,' a cugetării' dumnezeiască cuprindere' și discernerea' preavestit arătat-te-au.' În pustie și liniște' adânc curățindu-te,' pe mulți scăpat-ai, Părinte,' din rătăcirea vrăjmașului,' primind, Cuvioase,' pentru multa osteneală' lumina Duhului.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Bucură-te, părinte-al nostru Daniil,' că de grăirea de Dumnezeu desfătatu-te-ai,' cel care în rugăciunea' fără sfârșit strălucești,' înălțime mare a smereniei' și dascăl, și sprijin ești' pentru toți ucenicii tăi,' cărmaci cu veghe' care-ntorci din tot viforul' amăgirilor' și ne scapi din primejdie.' Pe toți cei ce pomenirea ta' o cântă cu dragoste' și se închină cu râvnă' la capul tău ce revarsă har,' învrednicește-i' de cereasca-mpărăție' prin sfântă ruga ta.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Graiul tău de Dumnezeu însuflat,' Preacuvioase Daniil, desfătându-ne,' la frica dumnezeiască' părtași ne face a fi,' spre virtuți, Părinte, atrăgându-ne,' căci liră a Duhului' cu glas dulce-arătat-te-ai,' ce răspândește' mântuitoare răsunete,' Fericitul,' prin condeiul și limba ta.' Urmele cuvioșilor' urmat-ai, Cinstitul,' și peste buzele tale' s-a revărsat dumnezeiescul har' și Muntelui Athos' arătat-te-ai luminează' în ale noastre vremi.

Slavă..., glasul al 8-lea

În cântări și imne să lăudăm, credincioșii, pe cel ce între cuvioși în' vremurile de pe urmă a strălucit la Katunakia, Daniil preaînțeleptul.' Căci cu chibzuința și cu priceperea înfrumusețându-se' și desfătându-se din pruncie de Scripturile Dumnezeiești,' prin osternelile nevoinței, al virtuții giuvaer preastrălucit s-a arătat' și prin rugăciunea curată a fost cunoscut' stâlp de Dumnezeu luminat al dreptei socoteli' și păstor îndumnezeit al sufletelor prin cuvânt și prin scrieri.' Pentru aceasta să-i strigăm cu râvnă:' Părinte preasfinte, călăuzește-ne spre înalta viețuire' și scapă-ne de înșelăciunea vrăjmașului cu rugăciunile tale către Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica' Dumnezeului celui preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești' cu totul fără prihană, care tuturor dăruiești curățire de greșale; și primind' acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

TROPĂRUL

Glasul 1, asemenea cu: *Locuitor pustiului...* (Τῆς ἐρήμου πολίτης)

De Dumnezeu mișcată liră¹ a'nvățăturilor Duhului' te-ai arătat, Daniile,' în Katunakia nevoindu-te,' scăpând din rătăcirea celui rău' pe toți cu raza dreptei cumpăniri,' de aceea izbăvește din încercări' pe cei ce-ți strigă cu evlavie:' „Slavă Celui ce te-a încununat,' slavă Celui ce sfințitu-te-a,' slavă Celui ce lucrează prin tine tămăduiri tuturor!”

¹ Dacă se dorește cu acrvia silabelor, deși, așa cum este, melodia nu suferă, atunci să se zică așa:

Alăută sfințită

UTRENIA

După catisma întâi, sedea, glasul 1, asemenea cu: *Mormântul Tău, Mântuitorule...*

Ca pasărea-n pustiu' și-a aflat luiși cuibul,' în aspru loc venind' l-ale Athonului poale' și singur sălășluindu-se,' viețuit-a ca îngerii' și prin Sfântul Duh' s-a-nvrednicit de mari haruri' și a Cerului' nemăsurată bogăție' Daniil a luat-o-n dar.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei, asemenea

Iatac dumnezeiesc,' în cerească unire' născând pe Dumnezeu,' te cunoaștem, Marie,' ce duci către cămările' de nuntire-ale cerului' pe cei ce candela' cea sufletească o țin aprinsă,' ca fecioarele' preaînțelepte pe care' Hristos fericitele-a.

După catisma a doua, sedea, glasul al 3-lea, asemenea cu:

Pentru mărturisirea dumnezeieștii... (Θείας πίστεως)

Cu miresmele' învățăturii' credincioșilor' le-nsufli mintea' ca prin niște adieri ale Duhului,' căci le-o înalți la plinirea virtuților' și la strălucirea contemplației tainice,' Fericitule, povățuitor arătându-te,' îndumnezeit, spre viața veșnică.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei, asemenea

Maica Domnului,' numai pe tine' dobândindu-te' mângâietoare,' minunatul Daniil pe toți demonii' cu biruință mare biruitu-i-a,' descoperindu-le și cursele tuturor,' din rătăcirea lor izbăvindu-ne sufletul,' Neprihănită, chemând ajutorul tău.

După Polieleu, sedea, glasul al 4-lea, asemenea cu:

Degrad să ne întâmpine... (Ταχὺ προκατάλαβε)

Cu sârg nevoindu-te,' în isihie-ai supus' pe cel socotit mai rău,' ca un stăpân, celui bun,' că trupul veștejindu-ți-l' cu dârză înfrânare,' priveghere, trezvie,' strălucești ca un astru' din Athon, Daniile,' și-L rogi pe Hristos să-i ierte' pe cinstitorii tăi.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei, asemenea

Degrabă răpește-mă' din al deznădejdiei adânc,' pe mine cel ce-am căzut' în nepăsare cumplit,' Curată, cu ruga ta.' Spală întinăciunea' făr'delegilor mele' în apele îndurării' tale de maică, Fecioară,' afundându-mă în adâncul' milei Celui născut al tău.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea; Prochimenul, glasul al 4-lea

Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea cuvioșilor.

Toată suflarea..., Evanghelia, Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Apoi idiomela, glasul al 6-lea

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Luând, Cuvioase, din tinerețe pe umeri jugul lui Hristos' și întraripat fiind de dumnezeiasca iubire,' în Muntele Atonului întrecerea cea nevoitoare minunat ai isprăvit-o.' În supunere fără gânduri strălucind mai întâi cu smerenia' și, apărând pe dreptii mănăstirii tale, pe nedrept ai fost alungat,' însă te-ai odihnit ca o vrabie singuratică în pustia Katunakiei, Daniile.' Și apropiindu-te de Dumnezeu cu contemplațiile,' cârmaci îndemânatic te-ai arătat, călăuzind sufletele' prin mijlocul furtunii rătăcirii cu multă dreaptă-socoteală.' Dar și acum, preafericitule, acoperă-ne pe noi' de orice împrejurare potrivnică cu purtarea ta de grijă.

CĂNONUL CUVIOSULUI

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmos: Pre faraon, cel ce se purta în car... (Ἀρματῆλάνην Φαραώ)

«Pe Faraon l-a scufundat cu carul lui,' făcând minuni oarecând,' Moise cu toiagul,' când lovi în chip cruciș' despărțind Marea Roșie,' iar norodul pedestru,' cel prigonit, mântuitu-s-a,' imn lui Dumnezeu Israil cântând.»

Zori luminoase, Daniile, roagă-te' să-mi strălucească în gând,' ca să cânt, Părinte,' preacinstită lupta ta' și nevoința tainică,' pentru care luat-ai' îndestulat harul Duhului' și l-ai revărsat în Biserică.

De prunc râvnit-ai să petreci ca îngerii,' Preacuviosule,' Smirna părăsind-o,' locul tău de naștere,' și-n Muntele Athonului' ajungând, Daniile,' ai învățat cele tainice' și ai strălucit cu-nțelegera.

Pantelimon cel milostiv primitu-te-a' în mănăstirea lui' și prin ascultare' și virtuți făcutu-te-ai' mănunchi de flori cu bun miros,' și-ai răbdat alungarea' pentru Hristos, ca un bun ostaș,' imn lui Dumnezeu, Daniile, cântând.

A Născătoarei

Calea suirii către cer, Stăpâna mea,' te rog, arată-mi-o,' Maică nenuntită,' deschizându-mi porțile' să intru, cu solirea ta,' în cetatea cerească' eu, ticălosul, izbăvindu-mă' din toate durerile iadului.

Catavasia

«Cruce Moise-nsemnând cu toiag, de-a dreptul' tăiat-a Marea Roșie' celui pedestru, Israil.' Lovind iar de-a curmeziș,' împotriva carelor' unit-a apele,' scriind nebiruita' armă peste acestea.' De-aceea noi Domnului' să-I cântăm, căci cu slavă slăvitu-S-a.»

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce a întărit întru început... (Ο στερεώσας κατ'ἀρχάς)

«Cel ce-ntărit-ai la-nceput' întru pricepere cerul,' peste ape-ntemeind și pământul,' pe piatra sfintelor porunci' să mă-ntărești, Hristoase-al meu,' căci numai Tu, Stăpâne,' sfânt ești, De-oameni-iubitorule!»

I te-ai supus desăvârșit' nevoitorului Sava,' ce adesea te-ncerca, Daniile,' și Stăpânului Hristos' următor făcutu-te-ai,' Celui ce pân' la moarte' ascultător arătat-S-a.

Prin ne'nteruptele citiri' și ascuțime a minții' dobândind adâncul teologiei,' ca un astru luminos' din cuibul Katunakiei' ai strălucit în Athos,' o, Daniile preavrednice!

Ale virtuților suiri' punând în inimă, Sfinte,' și având neostoită dorire' spre Hristos, te-ai nevoit,' în privegheri silindu-te,' și ai strigat: „Stăpâne,' singur ești sfânt, Milostivule!”

A Născătoarei

Pe rugătorul tău smerit,' pe Daniil, dăruindu-l' cu cereștile haruri, Curată,' ca o maică l-ai primit' și l-ai păzit cu dragoste' ca pe un pui, Fecioară,' în a pustiului secetă.

Catavasia

«Spre-nchipuirea tainei toiagul este-nțeles de toți,' căci ales-a pe preot prin odrăslire.' Pentru Biserică însă,' demult stearpă, a-nflorit acum' al Crucii lemn,' spre puterea și-ntărirea ei. »

Sedealna, glasul al 4-lea, asemenea cu:

Spăimântatu-s-a Iosif... (Κατεπλάγη Ἰωσήφ)

Har primit-ai din belșug' de la Hristos, în chip vădit,' Cuvioase Daniil,' al Katunakiei mărgean,' iară talantul cel dat ție înmulțitu-l-ai,' jertfă cu bun miros aducându-te,' luminează te-ai făcut credincioșilor' și-ai risipit prin scrieri întunericul' începătorului răului,' stâlp al credinței' din Sfântul Munte,' pentru noi roagă-te pururi.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei, asemenea

Ai sporit din scutece' întru virtuți, o, Mariam,' și-al tău suflet minunat' împodobindu-l preafrumos,' ai dobândit de la Domnul harul fecioriei,' lăcaș însuflețit Lui dăruindu-te,' te-ai sălășluit în Sfânta Sfintelor' și, la cuvântul Arhanghelului, zămislit-ai' și ai născut pe Făcătorul tău,' pe Care roagă-L,' Neprihănită,' pentru sufletele noastre.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne... (Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε)

«**Tu**, Doamne, ești' tăria mea și puterea mea,' bucuria,' Tu și Dumnezeuul meu,' și nelăsând sânul părintesc,' greaua sărăcie' ne-ai cercetat, Milostivule!' De-aceea cu prorocul' Avacum strig: „Puterii' Tale slavă, De-oameni-iubitorule!”»

Ca Daniil' odinioară, vedeniile' cumpănit-ai' de adevărate sunt,' de la Dumnezeu, ori înșelăciuni' din cele de-a dreapta,' și lămuritu-le-ai limpede' scoțând și izbăvindu-i' din a iadului groapă' pe cei căzuți din pizma vrăjmașului.

Te-ai curățit,' mintea oglindă făcându-ți-o,' Daniile,' pentru raza Tatălui,' și al luminii tainic purtător' și-n Sfânta Scriptură' învățat arătat-te-ai,' de-aceea spre credința' ortodoxă ne-ndrumă' prin scrierile tale, Slăvitule!

Cel ce-ai iubit' numai pe Mirele inimii' și cu-Acela' pe deplin unitu-te-ai,' al multor fii fost-ai născător,' sfântă seminție' de feciorelnici lăsându-ne,' de-aceea, Daniile,' de-ale trupului patimi' izbăvește-ne, Sfinte, cu harul tău.

A Născătoarei

Fiică fiind' a lui David, împăratului,' devenit-ai' maică Celui Preaînalt,' iar mai apoi hrană te-ai făcut,' veghe și-ocrotire' nevoitorului Athonului' și chezășuitoare' mântuirii și bună' încredințare a vieții celei veșnice.

Catavasia

«**Auzit-am**, Stăpânul meu,' taina minunată din iconomia Ta,' înțelesu-Ți-am lucrările' și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.»

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat... (Ἰνα τὶ με ἀπώσω)

«Neapusă Lumină,' de ce de la fața Ta îndepărtatu-m-ai' și cu vrăjmășie' a venit peste mine-ntunericul?' Ci, te rog, mă-ntoarce' și la a poruncilor lumină' îmi îndreaptă cărările, rogu-Te!»

Te-ai făcut, Daniile,' al harului Duhului și al virtuților' chivot cu miresme' supunând toată patima trupului,' astfel, revărsat-ai' graiuri mustind de nemurire' de pe buzele tale, Cinstitle!

Minunându-te, Sfinte,' de a lui Nectarie mare smerenie,' iar el de cinstita' curăție și înțelepciune-a ta,' v-ați unit, Părinte,' cu duhovnicească prietenie' și-mpreună în ceruri vă veseliți.

Rânduiești și canoane' cu înțelepție ai lăsat fecioarelor' și cu scumpătate' călăuzitu-le-ai, Sfinte, petrecerea' celor ce cu râvnă' se nevoiau în cunoștință' în Eghina și în Kehrovunio.

A Născătoarei

Preasfințită cetate' a lui Dumnezeu, Împăratul tuturor,' care se cunoaște' în palatele ei cele vrednice' tu ești, Preacurată,' căci pe Hristos dintr-al tău pântec' L-ai născut și pe toți mântuintu-ne-ai.

Catavasia

«O, de trei ori fericite lemn,' pe care-ntins a fost Hristos,' al nostru Domn și Împărat,' prin El cel ce-a înșelat cu lemn căzut-a' amăgit de Dumnezeu' pe tine pironit cu-al Său trup,' Cel ce dăruie' pace sufletelor tuturor.»

Cântarea a 6-a

Irmos: *Curățește-mă, Mântuitorule... (Ιλάσθητί μοι Σωτήρ)*

«**Mă** curăță, ca un bun,' de toate fărădelegile' și din al relelor hău' ridică-mă, rogu-Te,' căci numai spre Tine strig' și-Ți cer mântuire,' Dumnezeule, auzi-mă!»

Cuvântul tău înțelept' ca un șuvoi revărsatu-s-a' și-auzul ne-a îndulcit,' pe toți adăpându-ne' prin sfintele tale cărți,' cele însuflate,' Daniile, de Preasfântul Duh.

În liniște ani preamulți' ai petrecut, Înțeleptule,' și firea ți-ai întrecut' rugându-te ne'ncetat,' sfințind Katunakia' cu-ale tale lacrimi' și cu Domnul înrudindu-te.

Clondire dumnezeiești' ne sunt, Părinte, obrazii tăi,' care revarsă mereu' sfințita evlavie' și dreapta cunoaștere' în întreaga lume,' casă Duhului făcându-te.

A Născătoarei

A celor înstrăinați' de Dumnezeu ești întoarcere' și ispășire te-arăți' de toate greșalele,' sălaș al Cuvântului' te cunoaștem, Pruncă,' și mireasă a Părintelui.

Catavasia

«**În** pântecul fiarei mării' întinsu-și-a Ioná' mâinile sale-n chipul Crucii,' mântuitoarea pătimire pre'nchipuind lămurit.' De unde a treia zi ieșind,' Învierea cea mai presus de lume însemnatu-ne-a,' a lui Hristos Dumnezeu, Cel în trup răstignit,' ce-a luminat toată lumea' sculându-Se a treia zi.»

CONDACUL

Glasul al 8-lea, asemenea cu: *Apărătoare Doamnă...* (Τῇ Ὑπερμάχῳ)

Teodoret cu-nțelepciunea luminându-te' și cu Hristos prin rugăciune unindu-te,' scriitor te-ai arătat al celor de taină,' ne'ndoielnic dreptar discernământului,' Daniile, frumusețea Katunakiei,' de aceea-ți strigăm:' „Bucură-te, Părinte de trei ori fericite!”

ICOSUL

Mlădiță cu rod luminos a Bisericii lui Hristos arătat-te-ai, Daniile de Dumnezeu grăitorule, mustul învățăturilor cerești izvorându-le credincioșilor spre viață îndumnezeită, căci nevoindu-te întocmai cu îngerii, de toți lăudat ești așa:

Bucură-te, al Smirnei de Dumnezeu sădit vlăstar,

Bucură-te, al Athonului noule nevoitor;

Bucură-te, învățător al lucrării trezvitoare,

Bucură-te, călăuzitor în viețuirea făptuitoare;

Bucură-te, că în Athos ca o nouă stea luminezi,

Bucură-te, că lumii cu învățăturile strălucești;

Bucură-te, făclie a discernământului și a virtuților vistierie,

Bucură-te, trâmbiță înflăcărată a de Dumnezeu insuflatelor scrieri;

Bucură-te, călăuzitor încercat al fecioarelor,

Bucură-te, păstor înțelept al monahilor;

Bucură-te, ocrotitor al mănăstirii tale,

Bucură-te, râu de aur al Katunakiei!

Bucură-te, Părinte de trei ori fericite!

SINAXAR

Întru această lună, în ziua a șaptea, pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Daniil Katunakiotul.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreilor în cuptor... (Παῖδες Εβραίων ἐν καμίνῳ)

«Pruncii evreilor călcat-au' marea flacăra-n cuptor cu îndrăzneală' și, în rouă făcând' văpaia, toți strigat-au: „Dumnezeul Părinților,' în veci binecuvântat ești!”»

Pom purtător de multă roadă' arătat-te-ai, Părinte, în pustie,' din care toți nefruptăm' cu poama nemuririi,' strigând: „Dumnezeul Părinților,' în veci binecuvântat ești!”

Turn neclintit dreptei credințe' arătat-te-ai în Sfântul Munte Athos,' Daniile, stricând' credința nebunească,' prin a Duhului sabie' întărind buna cinstire.

Liră plăcut glăsuitoare' și-alăută cu dumnezeiesc răsunet,' Daniile, ne ești' sfințindu-ne auzul,' mintea luminându-ne' cu cinstitele tale scrieri.

A Născătoarei

Greu de cuprins este-nălțimea' negrăitei taine a nașterii tale:' Dumnezeu S-a născut' din pântec de fecioară,' mântuind pe cei ce-I strigă Lui:' „Doamne, binecuvântat ești!”

Catavasia

«Nebuna poruncă a tiranului păgân' clătit-a gloatele,' groază insuflând și hulă contra lui Dumnezeu,' dar pe cei trei nu i-a'nspăimântat defel' mânia de fiară, nici vuitorul foc,' ci stând în suflul rouros ce focului' se-mpotrivea, cei trei cântau:' „Domnul Părinților' și al nostru Dumnezeu,' Tu, binecuvântat ești!”»

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe cel ce S-a preaslăvit..... (Τὸν ἐν ὀρεὶ ἁγίῳ)*

«Pe Cel care slăvitu-S-a în munte' și prin rugul de foc taina Preacuratei' i-a arătat lui Moise, văzătorului,' pe Domnul lăudați-L' și preaînălțați-L' acum și-ntru toți vecii!»

Revărsat-ai mireasma-nțelepciunii' peste cei credincioși prin scrierile tale,' duhovnicește umplându-le cugetul' de lumina vieții,' celor care-L cântă' pe Hristos întru toți vecii.

Strălucind cu podoaba curăției' și-a smereniei, și cu neprihănirea,' de înălțimea preoției temutu-te-ai,' purtând hainele negre' ca pe o porfiră,' cu slavă-mpărătească.

Luminat de-ale Duhului Sfânt raze,' ca un ochi te-ai făcut, primind și dând lumină,' și risipești întunericul amăgirilor,' alungând pe diavol,' care se preface' în înger de lumină.

A Născătoarei

Ceea ce ai purtat în al tău pântec' pe Cel care-I purtat pe scaun heruvimic,' pe tine toate neamurile te laudă: „Bucură-te, Marie,' maică și fecioară,' acum și-ntru toți vecii.”

Catavasia

«Lăudați, voi, tineri' ca Treimea cu numărul,' pe Tatăl, Dumnezeu Făcător,' cântați pe Cel ce-a pogorât, Cuvântul,' și în rouă focul prefăcutu-l-a,' și preaînălțați-L' pe Duhul Preasfânt, Cel care' dă viață tuturor întru toți vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmos: *Spăimântatu-s-a de aceasta Cerul... (Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός)*

«Uimitu-s-a de-aceasta cerul întreg,' spăimântatu-s-a fața pământului,' că Dumnezeu' oamenilor S-a arătat în trup' și decât cerul pântecul' mai cuprinzător s-a făcut atunci.' De-aceea, Preacurată,' cu toții împreună,' oameni și îngeri te măresc în veci.»

În ceruri a vedea te-ai învrednicit' pe acelea pe care nu le-a văzut' ochi omenesc,' căci mai dinainte te-ai curățit' și-ai lepădat doririle,' întru rugăciune multă trezvind,' moștean Împărăției' făcându-te, Părinte,' și cu Hristos în veci veselindu-te.

Ca roadele în toamnă, coapte, avem' preacinstitele tale și sfintele' moaște acum,' semne și minuni la toți săvârșind' celor ce cu evlavie' le sărută, Sfinte, căci ca un râu' harul se revarsă' smeriților și celor' ce sunt curați cu trupul și sufletul.

Se laudă cu tine Lavra săltând,' iar a ta sihăstrie se bucură' în chip slăvit,' căci îmbogățite se simt acum' pe tine-n Cer avându-te' plin de îndrăzneală și mijlocind,' Părinte Daniile,' fără încetare' pentru toată obștea Bisericii.

A Născătoarei

Pe tine, Preacurată, zid te-așezăm' ce zdrobești cutezanța vrăjmașilor' și care-alungi' pe-mpotrivorii cei nevăzuți,' armă fiind puternică,' pe care vestitu-te-a Daniil' ca munte din care piatra' tăiată nu de mână' a sfărâmat înșelăciunile.

Catavasia

«Tainic Rai, de Dumnezeu Născătoare, ești,' că pe Hristos nelucrat L-ai odrăslit,' Cel care-al Crucii lemn în pământ l-a sădit' purtător de viață,' care-acum se înalță' și prin el te mărim,' Lui închinându-ne.»

Alta

«Crucea stricat-a astăzi moartea,' cea care prin mâncarea din pom demult' de omenescul neam alipitu-s-a,' căci și-al strămoașei, a'ntregului neam,' blestem s-a dezlegat acum' de vlăstarul curat al curatei Maici,' pe care o mărește' oastea Puterilor cerului.»

LUMINÂNDA

Glasul al 2-lea, asemenea cu: *Femei, auziți...* (Γυναῖκες ἀκούτισθετε...)

Rodire a Athonului' și jertfa Katunakiei' dumnezeiască și-aleasă' ai fost în anii din urmă;' astrul discernământului' și călăuză vrednică' la mântuirea veșnică,' ridicând, o, Daniile,' pe cei căzuți în rătăcire.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei asemenea

Marie, arătatu-te-ai' a Cuvântului cuprindere,' a Dumnezeirii tezaur' primindu-l în tine feciorește,' scaun purtat al lui Solomon' pe care îl înconjură' cei preaputernici, șaptezeci,' pe care Hristos șezut-a' venind să ne mântuiască.

LAUDELE

Glasul al 4-lea, asemenea cu: *Ca pe un viteaz...* (Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν)

Cu mulțimea virtuților' ca un câmp înflorit ai fost' prin curată viața ta în Athonul sfânt' și răspândești pretutindenea' miresmele harului,' înțelepte Daniil,' cu frum'sețea cuvintelor,' Preacinstitele,' ajungând al Bisericii sfânt dascăl' care-nveți din înălțime,' de Dumnezeu purtătorule!

Cort cinstit al smereniei,' plinătate a dragostei,' rugăciunii vas sfințit arătatu-te-ai,' descoperind fără greș, mereu,' prin buna ta cumpănă' pe cel rău-izvoditor,' uneltirea aceluia' și-amăgirile,' și-ai scăpat cu a ta povățuire' de lumină purtătoare' din întuneric multe suflete.

Smirna, Sfinte,-odraslitu-te-a' ca pe-un pom înflorit mereu' și-n mănăstirea mare a Mucenicului' Pantelimon nevoitu-te-ai' și în Vatoped apoi' ai slujit preacuvios, Daniile-odihnindu-te' în Katunakia' ca un mult iubitor al isihiei,' arătându-te astru,' de Dumnezeu preaslăvitule!

Ai zidit, Cuviosule,' un lăcaș al sfințeniei' și-l păzești și-acum din înaltul cerului,' l-ai închinat athoniților,' cu ei bucurându-te.' Ca păstor adevărat,' pomenește pe fiii tăi,' sprijinindu-ne' pe cărarea cea strâmtă-a nevoinței,' și ne binecuvintează' ca un părinte cu dragoste.

Slavă..., glasul al 5-lea

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, să dănuim sărbătorește' și să săltăm bucurându-ne la praznicul de obște' al Părintelui de Dumnezeu purtător.' Monahii din Athos să alerge împreună și spre cel ce șade acum între Cuvioși' să plesnească din palme cu imne, ca spre cel ce bine s-a nevoit la Katunakia' și s-a arătat comoară nou-descoperită a Lavrei.' Iară adunarea credincioșilor, venind,' să-l laude pe steaua preastrălucitoare a Bisericii; pe învățătorul ascultării,' pe făclia înfrânării, pe cel ce s-a luptat în privegheri,' pe stâlpul dumnezeiesc al rugăciunii' și pe vulturul cel cu înalte zboruri al teologiei,' pe diamantul cel scânteietor al dragostei,' pe lira ortodoxiei și pe călăuzitorul cel cu scumpătate al monahilor,' pe luminătorul cel cu dumnezeiască strălucire al dreptei-socoteli,' pe nimicitorul înșelăciunii, pe dascălul înțeleptelor scrieri,' astfel lăudându-l, să zicem: Daniil preafericitule, izbăvește-ne' de uneltirea demonilor și solește pentru sufletele noastre.

Și acum..., asemenea

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie, cetatea neclătinată, zidul cel nesurpat și scăparea sufletelor noastre.

MEGALINARIA*

Bucură-te, mare luminător' al cumpănirii drepte' și comoară de mare preț' a Sfântului Munte' ce prin scrieri însuflate' îndreptăm către lumină' din Katunakia.

* Megalinaria se cântă la sfârșitul *Cântării Maicii Domnului*, după ce se cântă ultima dată *Ceea ce ești mai cinstită, pe aceeași melodie*, iar unde este hram sau unde se face priveghere, și la Sfânta Liturghie, după Axion, înainte de ectenia *Pe toți sfinții pomenindu-i*.